Vagy ez a hely inkább úgy értelmezendő/értelmezhető-e, mint a felek által beléptető repülőtérként (*gateway airport*) kijelölt hely, ahonnan a munkavállalót a munkaszerződése megszűnése előtt utoljára elszállították arra a repülőtérre, ahol az általa vezetendő repülőgép tartózkodott, és ahová később visszatért?

3. A jogvita tényállása alapján a 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet 19. cikke (2) bekezdése b) pontjának értelmében vett „telephely, amely a munkavállalót foglalkoztatta" kifejezés értelmezhető-e úgy, mint a munkavállalóval kötött munkaszerződésben munkáltatóként feltüntetett vállalkozás „központi ügyintézési helye", ahol a pilótákkal történő szerződéskötési eljárás történik (a jelöltek fogadása és az eljárás lefolytatása) és ahol a pilóták az első és további képzéseket kapják, annak ellenére, hogy a szóban forgó „központi ügyintézési helyen" egy másik olyan vállalkozás tevékenykedik és ez ennek székhelyét képezi, amely jogilag független a munkáltató vállalkozástól, de mégis mindkét vállalkozás ugyanahhoz a gazdasági csoporthoz tartozik?

4. A jogvita tényállása alapján a 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet 60. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának értelmében vett „központi ügyvezetés helye" vagy az „üzleti tevékenységének fő helye" kifejezések értelmezhetők-e úgy, mint a munkavállalóval kötött munkaszerződésben munkáltatóként feltüntetett vállalkozás „központi ügyintézési helye", ahol a tevékenység minden aspektusát ellenőrzik (a karbantartás ellenőrzésétől kezdve a járatok üzemeltetésén és időbeni beosztásán át egészen a repülőgépek üzemeltetéséig, karbantartásáig és személyi állományának irányításáig, illetve a földi szolgáltatások és catering megszervezéséig), és ahonnan a pilóták az utasításokat kapják, ahol a pilóták az első és további képzésekben részesülnek, ahol a humánerőforrásokkal kapcsolatos kérdéseket intézik, és a fegyelmi tárgyalásokat tartják vagy a panaszokat kezelik, annak ellenére, hogy a szóban forgó „központi ügyintézési helyen" egy másik olyan vállalkozás tevékenykedik és ez ennek székhelyét képezi, amely jogilag független a munkáltató vállalkozástól, de mégis mindkét vállalkozás ugyanahhoz a gazdasági csoporthoz tartozik?

5. A 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (13) preambulumbekezdésére figyelemmel, amely előírja, hogy a biztosítási szerződéseket, a fogyasztókkal kötött szerződéseket vagy a munkaszerződéseket illetően célszerű a gyengébb felet védelemben részesíteni a hatáskörre vonatkozó olyan szabályokkal, amelyek érdekei szempontjából számára kedvezőbbek az általános szabályoknál, a hivatkozott 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet 19. cikkének (2) bekezdését a munkavállaló számára kedvezőbb módon kell-e értelmezni?

A København Byret (Dánia) által 2016. május 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Anklagemyndigheden kontra Bent Falbert, Poul Madsen, JP/Politikens Hus A/S

(C-255/16. sz. ügy)

(2016/C 251/18)

Az eljárás nyelve: dán

A kérdést előterjesztő bíróság

København Byret

Az alapeljárás felei

Felperes: Anklagemyndigheden

Alperesek: Bent Falbert, Poul Madsen, JP/Politikens Hus A/S

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Olyan szabály szerepel-e ebben az ügyben, amelyet a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló 98/34/EK irányelv módosításáról szóló, 1998. július 20-i 98/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 1. cikkének 2., 5. és 11. pontjával együttesen értelmezett 8. cikke (1) bekezdésének szerint be kellett volna jelenteni, amennyiben az alábbi helyzet áll fenn:

a) a bizonyos szerencsejátékokról, sorsjátékokról és fogadásokról szóló törvény (lov om visse spil, lotterier og væddemål) módosításáról szóló módosító jogszabály kerül bevezetésre, amelyben szankcióval sújtják egyebek mellett azt, aki szándékosan vagy súlyos gondatlanságból „Dániában az (1) bekezdés szerinti engedély nélkül szerencsejátékot, sorsjátékot vagy fogadást kínál", továbbá aki szándékosan vagy súlyos gondatlanságból „az (1) bekezdés szerinti engedély nélkül szerencsejátékot, sorsjátékot vagy fogadást reklámoz", valamint

b) a módosító jogszabály tervezetére tett észrevételek szerint a fenti szankciót kilátásba helyező jogszabály célja, hogy a Dánián kívüli szerencsejáték-társaságok által online kínált és közvetlenül a dán piacot célzó szerencsejátékokra tilalmat vezessen be vagy azt pontosítsa, részben úgy, hogy megtiltja egyebek mellett a Dánián kívüli szerencsejáték-társaságok által online kínált szerencsejátékok reklámozását; továbbá ugyanezen észrevételek szerint kétségtelen, hogy a módosítások előtt hatályban lévő szabályok értelmében a szerencsejáték jogellenes, amennyiben valamely Dánián kívüli szerencsejáték-társaság a játékberendezések Dánia határain belüli fizikai értékesítésére szolgáló értékesítési csatornákat használja; kétségesebb azonban, hogy a rendelkezés kiterjed-e arra a Dánián kívüli szerencsejátékra, amely dániai játékosokat céloz meg, de fizikailag Dánián kívül helyezkedik el, és ezért a hatálya alá tartozó szerencsejáték-formákat pontosítani kell. Ezenkívül az észrevételekből kitűnik, hogy azt javasolják, hogy az említett törvény alapján nem engedélyezett szerencsejátékra, sorsjátékra és sportfogadásra reklámtilalmat rendeljenek el, valamint hogy a módosítás megfelel a lóversenyfogadásokról szóló törvény (hestevæddeløbsloven) 12. § -a (3) bekezdésének, de pontosítja a sportfogadásról és sorsjátékokról szóló [már hatályon kívül helyezett] törvény (Tips- og lottoloven) 10. § -ának (4) bekezdését. Az észrevételek továbbá leszögezik, hogy a tilalom célja, hogy a dán hatóságok engedélyével rendelkező szerencsejáték-szolgáltatókat az olyan vállalkozásokkal való versennyel szembeni védje, amelyek nem rendelkeznek ilyen engedéllyel és ezért jogszerűen nem tudnak Dániában szerencsejátékot kínálni vagy közvetíteni.

([1]) HL 1998. L 217., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet 21. kötet 8. o.

A Törvényszék (kilencedik tanács) T-254/12. sz., Kühne + Nagel International AG és társai kontra Európai Bizottság ügyben 2016. február 29-én hozott ítélete ellen a Kühne + Nagel International AG és társai által 2016. május 10-én benyújtott fellebbezés

(C-261/16. P. sz. ügy)

(2016/C 251/19)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbezők: Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd (képviselők: U. Denzel, C. von Köckritz és C. Klöppner Rechtsanwälte)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

1. helyezze hatályon kívül a Törvényszék (kilencedik tanács) T-254/12. sz. ügyben 2016. február 29-én hozott ítéletét;